

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. listopada 1897.

Treść: (№ 262—267.) 262. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Altwarndorfie. — 263. Obwieszczenie o sprawdzaniu i cechowaniu przyrządów do pomiaru użycia elektryczności. — 264. Rozporządzenie, dotyczące się pokrywania kosztów przewozu i ubezpieczenia na czas przewozu wodomierzy nadsyłanych do sprawdzenia i ocechowania. — 265. Obwieszczenie o ustanowieniu w Łące, Medenicach, Roźniatowie, Wojniłowie, Ottyni, Podwołoczyskach, Boryni i Sołotwinie w Galicyi po jednym urzędzie podatkowym i sądowo-depozytowym. — 266. Obwieszczenie o zaprowadzeniu w Hammerat w Bawaryi austryackiej komory pomocniczej — 267. Rozporządzenie, którym częściowo zmienia się rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1896 w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 14. maja 1896 o postanowieniach, dotyczących się zaopatrzeń dla urzędników cywilnych państwa (osób stanu nauczycielskiego w służbie państwa), dla sług, jakoteż dla wdów i sierot po takich urzędnikach i sługach.

262.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 31. października 1897,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Altwarndorfie.

Upoważnia się Komorę pomocniczą II. klasy w Altwarndorfie do pobierania cła wchodowego od przędz bawełnianych Nr. t. 124 *a), b), c)*, 124 (*bis a), b), c), d)* i 125 *a), b), c)*, od towarów bawełnianych Nr. t. 128 aż do 131, jakoteż od towarów tkackich wełnianych Nr. t. 158 *a), b) i c)* (bez Uwagi), z ograniczeniem ilości wszystkich tych towarów do 5 kilogramów, tudzież od kwasu solnego Nr. t. 320 aż do 500 kilogramów.

Biliński r. w.

263.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 20. listopada 1897,

o sprawdzaniu i cechowaniu przyrządów do pomiaru użycia elektryczności.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do

wiadomości publicznej zamieszczony poniżej, przez c. k. Komisję główną miar i wag uchwalony Dodatek do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności (rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 3. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 82).

Postanowienia tego Dodatku wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Glanz r. w.

Dodatek

do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności.

W uzupełnieniu postanowień ustępu I, punkt 1 i 2 *b)* i ustępu III, punkt 7 *a)* przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności, rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 3. maja 1894 (Dz. u. p. Nr. 82) ogłoszonych, pozwala się, żeby do sprawdzania i cechowania przyjmowano także te elektromierze, które wskazują iloczyn z ilości i napięcia w hektowatto-godzinach.

Jedna hektowatto-godzina równa się stu watto-godzinom.

Wiedeń, dnia 21. października 1897.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

264.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 23. listopada 1897,

tyczące się pokrywania kosztów przewozu i ubezpieczenia na czas przewozu wodomierzy nadsyłanych do sprawdzenia i ocechowania.

Uchyła się rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 27. maja 1894 (Dz. u. p. Nr. 102), tyczące się pokrywania kosztów przewozu i ubezpieczenia na czas przewozu wodomierzy nadsyłanych do Komisji głównej miar i wag w celu sprawdzenia i ocechowania i zamiast onegoż obowiązywać mają następujące postanowienia:

Dodatkowo do tutejszego rozporządzenia z dnia 15. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 37), tyczącego się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia konsumpcji wody, rozporządza się niniejszem, że kosztu przewozu i ubezpieczenia na czas przewozu wodomierzy nadsyłanych z miejsc poza obrębem Wiednia do Komisji głównej miar i wag w celu sprawdzenia i ocechowania, ponosić będzie Rząd pod następującymi warunkami:

1. Wodomierze można nadsyłać partiami, w dowolnej ilości i w dowolnem opakowaniu

a) do Komisji głównej miar i wag lub

b) do reprezentanta (fabrykanta wodomierzy, speydatora itp.).

W przypadku lit. b), reprezentant winien oddawać bezpośrednio w oddziale technicznym Kom-

sy głównej miar i wag i w podobny sposób stamtąd odbierać.

2. Posyłając do Komisji głównej miar i wag (punkt 1 a) nadesłać należy onejeże jednocześnie z wodomierzami także opłaty za sprawdzenie.

Przystawia się w Wiedniu i odsyła napowrót na koszt strony i w pierwotnem opakowaniu, za którego właściwość nadsyłający jest odpowiedzialny.

3. W razie nadsyłania wodomierzy do reprezentanta (punkt 1 b), opłaty uiszczają należy przy odbiorze wodomierzy poddanych czynności urzędowej.

4. Wodomierze nadsyłane w myśl punktów 1 a) lub 1 b) będą w Komisji głównej miar i wag utrzymywane w ewidencji i z końcem roku przyznawany będzie każdemu, kto nadesłał więcej niż sto wodomierzy, zwrot kosztów przewozu i ubezpieczenia na czas przewozu w taki sposób, że za każde sto wodomierzy, w tym roku do sprawdzenia i cechowania przedstawionych, zwracać się będzie kwotą odpowiadającą średniej kwocie kosztów jednorazowej wysyłki stu sztuk.

Reszty mniej jak sto sztuk wynoszącej nie uwzględnia się.

Koszta odstawy w miejscu oddania i w Wiedniu nie będą zwracane.

5. O zwrot w punkcie 4 wzmiankowany prosić ma sam nadsyłający na podstawie stanu z dnia 31. października, najpóźniej aż do 1. grudnia tego samego roku i użyć ma do tego następującego formularza:

„Podpisany przedstawił do sprawdzenia i ocechowania od 1. listopada aż do 31. października wodomierze poniżej wyszczególnione:

Nr. bie-żący	Liczba protokołu	Nr. fabrykacyi	Nr. bie-żący	Liczba protokołu	Nr. fabrykacyi	Nr. bie-żący	Liczba protokołu	Nr. fabrykacyi

i uprasza o zwrot kosztów przewozu i ubezpieczenia na czas przewozu.

Miejsce, data.

Podpis

z dokładnem oznaczeniem adresu.“

6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia; z wodomierzami, które w czasie pomiędzy 1. listopada b. r. a dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia zostaną wysłane, jeżeli posyłka obejmowała najmniej sto sztuk, postępować się będzie pod względem kosztów prze-

wozu i ubezpieczenia na czas przewozu jeszcze według postanowień rozporządzenia z dnia 27. maja 1894 (Dz. u. p. Nr. 102), o ileby posyłający nie oświadczyli wyraźnie, że co do postępowania z tymi wodomierzami poddają się niniejszemu rozporządzeniu. Posyłki wodomierzy w partjach po mniej jak sto sztuk, wyprawione w czasie od 1. listopada b. r. aż do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, będą na życzenie posyłających uwzględniane z zastosowaniem dobrodziejstw niniejszego rozporządzenia, w takim razie, jeżeli ogólna ilość ich wodomierzy, w czasie od 1. listopada 1897 aż do 31. października 1898 nadesłanych osiągnie stu.

Glanz r. w.

265.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. listopada 1897,

o ustanowieniu w Łące, Medenicach, Roźniatowie, Wojniłowie, Ottyni, Podwołoczyskach, Boryni i Sołotwinie w Galicyi po jednym urzędzie podatkowym i sądowo-depozytowym.

Na zasadzie Najwyższych postanowień z dnia 27. sierpnia 1897 ustanawia się po jednym urzędzie podatkowym i sądowo-depozytowym w Łące, Medenicach, Roźniatowie, Wojniłowie, Ottyni, Podwołoczyskach, Boryni i Sołotwinie w Galicyi dla gmin leżących w okręgach sądowych tychże miasteczek.

Każdy z tych nowych urzędów załatwiać ma oprócz spraw należących do urzędów podatkowych w tym ich przymiocie, także sprawy zbiorowego urzędu depozytowego sierocego i sądowego dla Sądu w jego siedzibie istniejącego.

Nowe te urzędy podatkowe i sądowo-depozytowe rozpoczną urzędowanie od dnia 1. grudnia 1897.

Od rzonego dnia, z powodu zaprowadzenia wzmiankowanych urzędów podatkowych i sądowo-depozytowych:

1. gminy leżące w okręgu sądowym łackim Bilina wielka, Bilinka, Bijków, Dorożów, Dublany, Glinne z Tozowem, Hordynia, Kornalowice, Kranzberg ad Dublany, Łąka z Toroszczą, Majnicz, Nowoszyce, Ortyńce, Ozimina z Horyszanami, Prusy, Sierkierzyce, Tatarzy z Kanczokami, Wołoszcza z Zadami oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego samborskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego łackiego;

2. gminy leżące w okręgu sądowym mednickim Bilcze, Dobrowlany, Dołhe, Horucko, Hruszów, Josefsberg, Königsau, Krynica, Letnia z Monasterem Letniańskim, Lipice, Lipowice, Litynia z Hrudem Lityńskim, Medenice z Piaskami. Opary, Rade-

licz, Rabczyce, Rolów z Bojarami i Zagaciem, Saska kameralna, Stońsko, Tynów, Ugartsberg, Wróblowice oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego drohobyckiego i przyłączają się do urzędu podatkowego mednickiego;

3. gminy leżące w okręgu sądowym roźniatowskim Broszniów, Cieniawa z Demnią, Duba, Dubszara, Janówka, Jasienowiec, Książowskie, Krechowice, Lecówka, Łuhy, Olchówka, Perehińsko z Angelowem i Podlutem, Reszniate, Roźniatów, Rypne, Spas z Podsuchem i Pohorylem, Strutyn niżny, Strutyn wyżny, Swarcyzów z Manasterem oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego dołńskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego roźniatowskiego;

4. gminy leżące w okręgu sądowym wojniłowskim Babin z Babinem zarzecznym i Kudlatówką, Cwitowa, Dąbrowa, Dołha, Dołpotów, Dołzka, Dubrowica, Humeniów, Łuka, Medynia, Moszkowce, Niegowce, Perekosy, Przewozice, Sereдне, Siółko, Siwka, Słobodka, Studzianka, Tomaszowce, Wojniłów oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego kałuskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego wojniłowskiego;

5. gminy leżące w okręgu sądu powiatowego ottynickiego, który rozpoczął czynności dnia 1. listopada 1897, Babianka, Grabicz, Krasilówka, Krzywotuly nowe, Krzywotuly stare, Ottynia, Uhorniki, Winograd, Worowa, Zakrzewce — (odłączone od okręgu sądowego tyśmiennickiego) —, Bohorodyczyn, Hostów, Konstantynówka, Targowica — (odłączone od okręgu sądowego tłumackiego) —, Holosków, Mołodyłów, Neudorf, Skopówka, Strupków — (odłączone od okręgu sądowego delatyńskiego) —, oddzielają się od okręgów urzędów podatkowych tyśmienickiego, tłumackiego i delatyńskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego ottynickiego;

6. gminy leżące w okręgu sądu powiatowego podwołoczyskiego, który rozpoczął czynności dnia 1. listopada 1897, Czerniszówka, Dorofijówka, Kaczanówka, Kamionki, Mysłowa, Orzechowice, Podwołoczyska, Rosochowaciec, Staromiejszczyzna, Supranówka, Zadniszówka — (odłączone od okręgu sądowego skalackiego) —, Bogdanówka, Korszyłówka — (odłączone od okręgu sądowego nowosielskiego) —, oddzielają się od okręgów urzędów podatkowych skalackiego i nowosielskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego podwołoczyskiego;

7. gminy leżące w okręgu sądowym borynickim Bachnowate, Beniowa, Borynia, Bukowiec, Butelka niżna, Butelka wyżna, Butla, Dolzki, Hnyła, Husne niżne, Husne wyżne, Jabłonów, Jaworów, Iwaszkowce, Komarniki, Krasne, Krywe, Krywka, Libochora, Matków, Mochnate, Moldawsko, Myta, Rosochacz, Ryków, Sianki, Sokoliki, Suchy Potok, Tureczki niżne, Tureczki wyżne, Wysocko niżne, Wysocko wyżne, Zadzielsko, Zawadka oddzielają

się od okręgu urzędu podatkowego turczańskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego borynickiego;

8. gminy leżące w okręgu sądowym sołotwińskim Babeze, Bitków, Bogrówka, Dźwiniacz, Jabłonka, Kosmacz, Kryczka, Krzywiec, Maniawa, Manasterczany, Markowa, Mołotków, Porohy, Rosulna z Banią, Rakowiec, Sołotwina, Starunia, Zarzecze, Żuraki oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego bohorodczańskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego sołotwińskiego.

Biliński r. w.

266.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. listopada 1897,

o zaprowadzeniu w Hammerau w Bawaryi austriackiej komory pomocniczej I. klasy.

W Hammerau w Bawaryi zaprowadzona została austriacka komora pomocnicza I. klasy i złączona z tamtejszą komorą pomocniczą królewsko bawarską.

Komora ta rozpoczęła urzędowanie dnia 1. listopada 1897.

Biliński r. w.

267.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. listopada 1897,

którem częściowo zmienia się rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1896 (Dz. u. p. Nr. 77) w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 14. maja 1896 (Dz. u. p. Nr. 74), o postanowieniach, dotyczących się zaopatrzeń dla urzędników cywilnych państwa (osób stanu nauczycielskiego w służbie państwa), dla sług, jakoteż dla wdów i sierot po takich urzędnikach i sługach.

Ustęp 2 punktu 1 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1896 (Dz. u. p. Nr. 77), dotyczącego się wykonania ustawy z dnia 14. maja 1896 (Dz. u. p. Nr. 74), zmienia się w ten sposób, że gdy idzie o osieroconych przez śmierć funkcyjnarusza państwa, który zostawał już na emeryturze, za podstawę do obliczenia ćwierci pośmiertnej brać należy nie emeryturę normalną, lecz tę płacę wysłużoną, którą zmarły w ostatnim czasie rzeczywiście pobierał.

Biliński r. w.